

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/224/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114010227.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti odsúdenému L. I., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 2PP/13/2014 zo dňa 11.04.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. I., nar. XX.XX.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 2PP/13/2014 zo dňa 11.04.2014 tento (okresný súd) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona žiadosť odsúdeného L. I., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že k negatívnemu rozhodnutiu (o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) došlo zisťujúc skutočnosti súvisiace so samotným výkonom naposledy uloženého trestu tomuto (odsúdenému L. I.), resp. s jeho samotnou osobou.

V kontexte aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody poukázal okresný súd v napadnutom uznesení na hodnotenie riaditeľa ústavu, kde t.č. tento (odsúdený) trest vykonáva. Z tohto (hodnotenia) je zrejmé, že síce po pracovnej stránke je tento (odsúdený) hodnotený pozitívne, súčasne príslušná (hodnotiaca správa) konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania je menej priaznivá, a to z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť a súčasne skutočnosť, že aktuálne vykonáva trest za závažnú úmyselnú trestnú činnosť. V konečnom dôsledku riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporučil ho podmiennečne prepustiť.

V kontexte samotnej (osoby odsúdeného) súd I. stupňa súčasne poukázal na skutočnosť majúcu svoj odraz už v samotnej (hodnotiacej správe riaditeľa ústavu), z ktorej je zrejmé, že v osobe odsúdeného L. I. sa jedná o jedinca v minulosti opakovane trestaného aj na nepodmiennečné tresty odňatia slobody.

Týmto nie sú podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom uznesení splnené príslušné (materiálne podmienky) umožňujúce rozhodnúť pozitívnym výrokom o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, keďže sa v prípade tohto (odsúdeného L. I.) nedá očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu by tento viedol riadny život.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený L. I., ktorú sťažnosť odôvodnil v zákonnej lehote.

V písomne odôvodnenej sťažnosti tento (odsúdený L. I.) namieta samotné rozhodnutie okresného súdu neakceptujúce jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ sa v tomto (uznesení okresného súdu) uvádza, že dôvodom pre nevyhovenie jeho žiadosti bolo aj to, že okresný súd zohľadňoval hodnotiacu správu riaditeľa ústavu, kde t.č. trest vykonáva, považuje takýto postup konajúceho súdu za neprípustný, resp. skutočnosti obsiahnuté v hodnotiacej správe riaditeľa ústavu považuje za irelevantné. V tomto kontexte poukázal na skutočnosť, že žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nepodával riaditeľ ústavu, ale podávala ho jeho obhajkyňa.

Pri samotnom rozhodovaní súd I. stupňa vôbec nebral do úvahy sociálnu záruku, že bude naďalej viesť riadny život, pokiaľ by bol prepustený na slobodu.

Tiež by v prípade prepustenia na slobodu chcel sa riadne postarať o svoju matku, ktorá je ťažko chorá a odkázaná na jeho pomoc. Nestotožňuje sa s hodnotením nachádzajúcim sa v napadnutom uznesení konštatujúcim aj to, že v minulosti bol opakovane súdne trestaný na nepodmiennečné tresty odňatia slobody. V tejto súvislosti uviedol, že sa jednalo o staré odsúdenia, ktoré ma mať už zahladené.

Počas samotného (realizovaného výkonu trestu) má za to, že dodržiava všetky stanovené pravidlá a odrazom je toho aj to, že bol 2-krát odmenený mimoriadnou návštevou. V konečnom dôsledku požiadal, aby odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a rozhodol v intenciách ním podanej sťažnosti.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti), odvolací súd postupoval podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného L. I. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Odvolací súd preskúmajúc napadnuté uznesenie, podanú sťažnosť odsúdeným, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval zákonne súladným spôsobom, pokiaľ žiadosti odsúdeného L. I. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevyhoveli.

Podkladom pre takéto (negatívne hodnotenie) sú skutočnosti obsiahnuté v samotnom napadnutom uznesení, a to v podobe nenaplnenia zákonných (materiálnych) podmienok umožňujúcich rozhodnúť výrokom pozitívnym. V zmysle týchto (materiálnych podmienok) súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Formálno-procesnou podmienkou majúcou sa naplniť je vykonanie minimálnej dĺžky trestu viažucej sa k charakteru trestnej činnosti, za ktorú aktuálne trest vykonáva. V kontexte naznačených materiálnych a formálno-procesnej podmienky tak, ako konštatuje súd I. stupňa, odvolací súd má za splnenú len formálno-procesnú podmienku v podobe vykonania nevyhnutnej dĺžky trestu. Naopak z hľadiska naplnenia materiálnych podmienok v súlade s odôvodnením uznesenia okresného súdu zastáva názor, že hodnotiacia správa riaditeľa ústavu, ako i samotná osoba odsúdeného L. I. z hľadiska jeho predchádzajúcej (kriminálnej minulosti) nevytvárajú reálne záruky na konštatovanie, že v prípade prepustenia na slobodu by odsúdený viedol riadny život.

Na margo argumentácie odsúdeného považujúceho hodnotenie riaditeľa ústavu, kde t.č. trest vykonáva za irelevantné, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že s takýmto (stanoviskom) sa nemožno stotožniť, keďže je to práve príslušné (hodnotenie riaditeľa ústavu), ktoré zásadným spôsobom ovplyvňuje konečné rozhodnutie o podmiennečnom prepustení, resp. neprepustení osoby odsúdenej z výkonu trestu odňatia slobody. Primárnym podkladom pre pozitívne rozhodnutie je predovšetkým pozitívna (hodnotiacia správa) spracovaná príslušným riaditeľom ústavu, kde osoba odsúdená trest vykonáva, a to z hľadiska toho, či realizovaný trest plní účel (výkonu trestu) a či počas tohto (realizovaného trestu) dochádza ku kvalitatívnej zmene odsúdeného v rozsahu, že možno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život. K naplneniu týchto podmienok u odsúdeného zjavne nedošlo, keďže samotný riaditeľ ústavu v hodnotiacej správe neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu. Odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.